

กำเนิด อาร์มาดิลโล

เรื่องเล่าแสนสนุกบอกความเป็นมาของ อาร์มาดิลโล...
สัตว์มหัศจรรย์แห่งลุ่มแม่น้ำอะเมซอน

รัตবারด คีปลิง (นักเขียนรางวัลโนเบล) แต่ง

รศ.ดร.สมจิต เอี่ยมสุกนิมิตร
(‘คีรีบุณ’) แปล

‘จักรกฤษณ์’ ภาพ

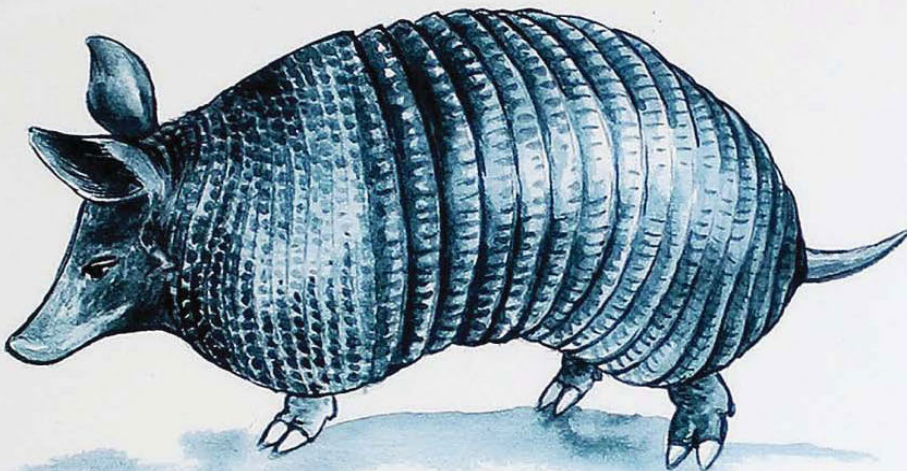
เรื่องเล่าที่เป็นสื่อรักและอนุสรณ์แห่งความรักความผูกพัน
ระหว่างนักเขียนรางวัลโนเบลและบุตรสาวอดดองใจ

กำเนิด
อาร์มาดิลโล

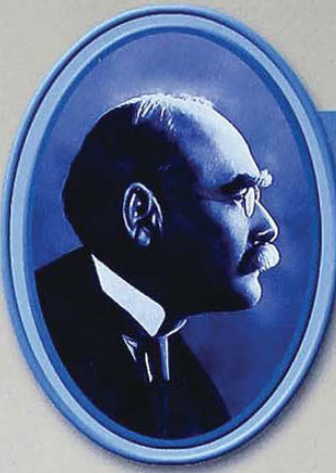

The Beginning of the Armadilloes

อาร์มาดิลโล

สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดหนึ่ง อาศัยอยู่ในเขตอบอุ่นของอเมริกาใต้ ตัวเล็ก ขุดโพรงอยู่ หากินกลางคืน ไม่มีฟัน มีกระดูกงูห่อหุ้มลำตัวและหัว ส่วนใหญ่สามารถขุดตัวกลบเป็นลูกบอลได้เมื่อถูกโจมตี

ผู้เขียน

รุดยาร์ด คิปลิง เป็นนักเล่าเรื่อง กวี นักเขียนเรื่องสั้น นักเขียนนวนิยาย นักเขียนสารคดี และนักหนังสือพิมพ์ชั้นเยี่ยม เขาเกิดที่บอมเบย์ เมืองหลวงของอินเดียในขณะนั้นเมื่อ ค.ศ 1865 บิดามารดาเป็นชาวอังกฤษชื่อ จอห์น คิปลิง และ อลิซ แมคโดนัลด์ ซึ่งย้ายถิ่นฐานจากอังกฤษมาอยู่ในอินเดีย

คิปลิงได้รับการศึกษาในอังกฤษและทำงานทั้งในอังกฤษและอินเดีย ภรรยาของคิปลิงเป็นชาวอเมริกันชื่อ แคโรลีน บาเลสตีเอร์ ทั้งสองมีบุตรด้วยกันสามคน สองคนแรกเป็นหญิงชื่อ โจเซฟิน และเอลซี ส่วนบุตรชายชื่อจอห์น

ระยะแรก คู่แต่งงานใหม่ตัดสินใจย้ายไปอยู่ที่รัฐเวอมอนต์ในอเมริกา คิปลิงเขียนหนังสือที่ทำให้เขามีชื่อเสียงมากที่สุดและประสบความสำเร็จมากที่สุดคือเรื่อง “ The Jungle Books ” (แมคคลี ลูกหมาป่า) ใน ค.ศ 1894-1895

ใน ค.ศ 1890 คิปลิงย้ายครอบครัวกลับมาอยู่ที่อังกฤษอีกครั้งที่เมืองซัสเซก ใน ค.ศ 1896 เขาสูญเสียโจเซฟิน บุตรสาวคนแรกซึ่งเป็นแก้วตาดวงใจของเขาไป เธอป่วยเป็นโรคปอดอักเสบอย่างหนักหลังจากการเดินทางข้ามมหาสมุทรอย่างแสนยากลำบากกลับไปอเมริกา ใน ค.ศ 1902 คิปลิงตีพิมพ์หนังสือสำหรับเด็กที่มีชื่อเสียงมากที่สุดเล่มหนึ่งของเขาคือ “ Just So Stories ” (ดังเช่นที่เห็น และเป็นอยู่) เป็นอนุสรณ์แห่งความรักความผูกพันระหว่างเขาและโจเซฟิน บุตรสาวยอดดวงใจ เป็นหนังสือที่เปิดอาณาจักรมหัศจรรย์ให้ผู้อ่านทั้งผู้ใหญ่และเด็กได้ท่องเที่ยวไปเก็บเกี่ยวความรู้และสัมผัสประสบการณ์ที่มีค่ายิ่งกับเขาด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินอย่างที่สุด

คิปลิงได้รับการยกย่องทั่วไปว่าเป็น “ กวีหลวงของอังกฤษ ” ใน ค.ศ 1907 ขณะที่ยังอายุได้ 42 ปี เขาได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณคดี คิปลิงถึงแก่อสัญกรรม ใน ค.ศ 1936 เมื่ออายุได้ 71 ปี ศพของเขาถูกฝัง ณ มหาวิหารเวสต์มินสเตอร์ กรุงลอนดอน เป็นการรำลึกถึงศักยภาพอันสูงส่งและผลงานอันล้ำค่าของเขา

ท้อยแกลว

หนังสือภาพเรื่อง “ช้างน้อยไต้งวง” และเรื่อง “กำเนิดอาร์มาติโล”
เป็นเรื่องเล่าสองเรื่องจากจำนวน 12 เรื่องของหนังสือเรื่องเล่าสำหรับเด็ก
“Just So Stories” ของรัดยาร์ด คิปลิง

แรกเริ่มนั้น คิปลิงหวังเพียงเล่าเรื่องที่แต่งขึ้นเองเหล่านี้ให้โจเซฟิน
บุตรสาวคนเดียวของเขาฟัง ขณะนั้นเธออายุ 3 ขวบ ส่วนเขาเองอายุ 29 ปี
เด็กหญิงมีผมสีทอง นัยน์ตาสีฟ้า ช่างสังเกต มีจินตนาการบริสุทธิ์ สดใสและ
เฉียบแหลม สองพ่อลูกมีความเบิกบานสำราญใจยามอยู่ด้วยกันยิ่งนัก
คิปลิงตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของบุตรสาวสุดที่รักด้วยการสร้าง
เค้าโครงเรื่อง แล้วจินตนาการเรื่องราวร่วมกับบุตรสาว สองพ่อลูกท่องเที่ยวไป
ในโลกกว้างด้วยกัน ทั้งแอฟริกา อินเดียและใต้มหาสมุทรสุดแสนลึก ไปพบ
กับสัตว์นำพิศวงที่ตนร่วมกันสร้างขึ้นมามีความคิดสร้างสรรค์และความ
ขบขันสนุกสนาน เช่น ลิงบาบูนหัวสุนัข เสือจ้าวร์มีลี อุฐูไร้ตะโหงก ช้างไม่มี
งวง และอาร์มาติโล (Armadillo) เป็นต้น

คิปลิงจับความทุกเรื่องในหนังสือเป็นช่วงเวลาแห่งอดีตกาลเนิ่นนาน
เมื่อครั้งที่ทุกสิ่งทุกอย่างถือกำเนิดมาในโลกเพื่อสนองจุดประสงค์ของเขาที่ผูก
เรื่องขึ้นมาให้เด็กๆ สามารถจดจำลักษณะทางกายภาพที่สำคัญของสัตว์บางชนิด
ได้ เช่น อุฐู จิงโจ้ ปลาวาฬ แรด ปู เสือดาว ช้าง และอาร์มาติโล เป็นต้น

อาร์มาติโลเป็นสัตว์ที่เด็กๆ ไม่ค่อยได้มีโอกาสพบเห็นไม่ว่าจะเป็น
รูปภาพหรือตัวจริง คิปลิงใช้ศิลปะการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ สนุกสนาน และมีสีสัน
ชวนติดตาม เขาเชื่อมโยงลักษณะเด่นของอาร์มาติโลกับลักษณะสำคัญของแม่น้ำ
และเต่าซึ่งเด็กๆ รู้จักกันดี ทำให้เด็กๆ รู้จักอาร์มาติโลได้อย่างง่ายดาย

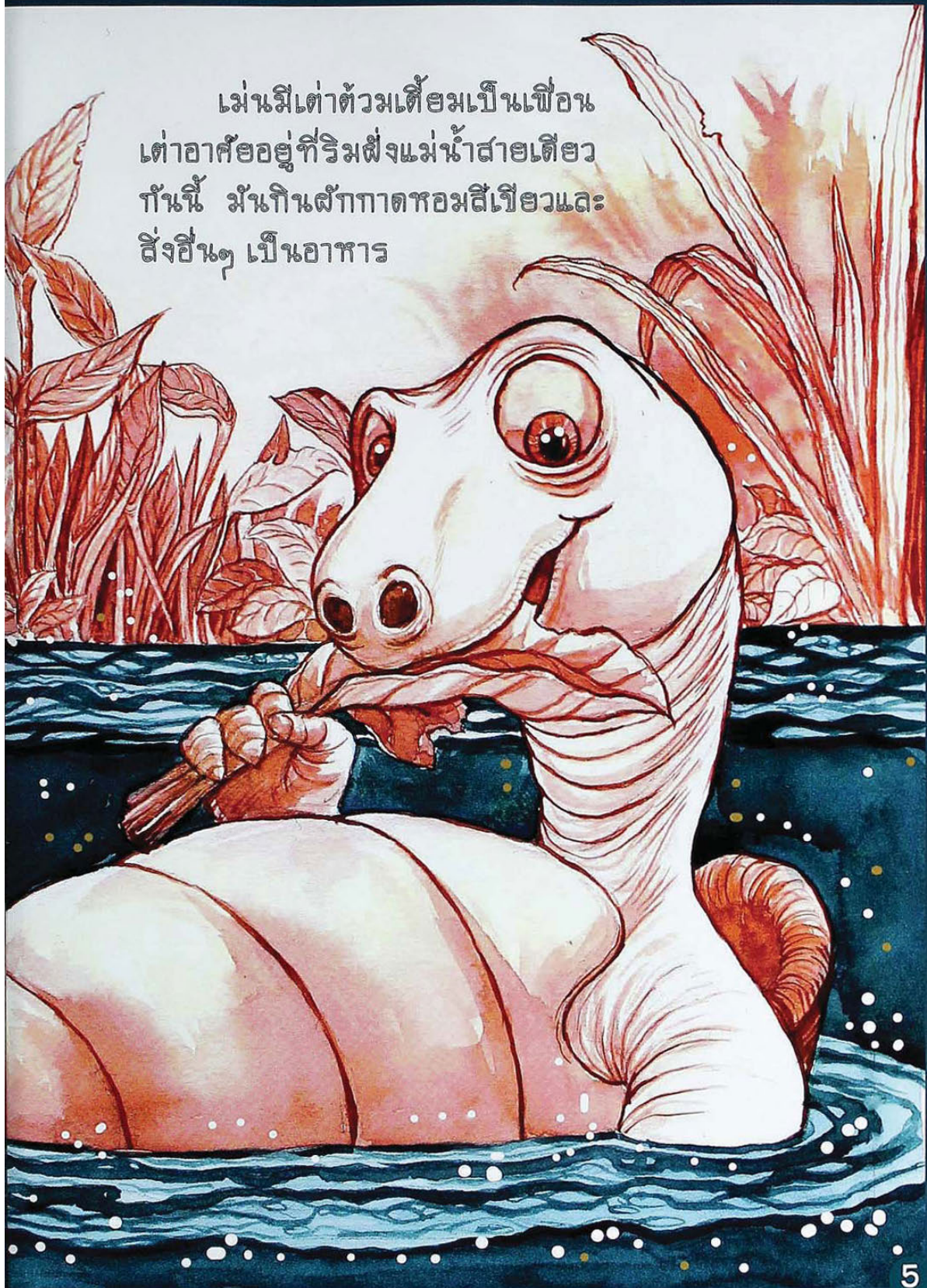

กำเนิดอาร์มาดิลโล

๑๑ ล้านๆ ที่รักยิ่งของลุง เรื่องที่จะเล่าต่อไปนี้เป็น
อีกเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นในอดีตกาลเนิ่นนานครั้ง
ทระวิ้น ทาลครั้งนั้นยังมีเผ่าตัวหนึ่งซึ่งมีชน
แหลมคมติดเหนียวแน่นกับลำตัว มันอาศัยอยู่
บนริมฝั่งแม่น้ำอะเมซอน (แม่น้ำใหญ่ที่สุดในทวีป
อเมริกาใต้) ที่มีน้ำอุ่น กินหอยทากที่มี
เปลือกหุ้มและสิ่งอื่นๆ เป็นอาหาร

แม่น้ำมีเต่าตัวมเต๋อเป็นเพื่อน
เต่าอาศัยอยู่ก็ริมฝั่งแม่น้ำสายเดี๋ย
กันนี้ มันกินผักกาดหอมสีเขียวและ
สิ่งอื่นๆ เป็นอาหาร

ในช่วงเวลาเดียวกันนี้
มีจาทัวร์ (สัตว์ล่าเหยื่อจำพวกเสือ
ตัวใหญ่ สีเหลือง มีลายจุด)
ถึงามตัวหนึ่งอาศัยอยู่บนริม
ฝั่งแม่น้ำอะเมซอนที่มีน้ำอุ่น
เช่นกัน มันกินทุกสิ่งทุกอย่าง
อย่างที่สามารถล่ามา
ได้ เมื่อไม่สามารถ

ล่ากวางหรือสิงได้ มันจะกิน
ทากและแมลงเต่าทอง เมื่อไม่
สามารถจับทากและแมลงเต่า
ทองได้ เจ้าจาทัวร์ก็ไปหาแม่
ของมัน แม่จาทัวร์จึงสอนให้
ลูกรู้วิธีกินแมลงเต่า

แม่จาทัวร์แกว่งหางไปมาอย่างสง่างาม
พลงางพูดกับลูกของมันเป็นหลายต่อหลายครั้งว่า

“ลูกชายของแม่ เมื่อเจ้าเจอแม่เน เจ้าต้องจับ
มันโยนลงไปในน้ำ แล้วมันจะคลายบดตัวออก และ
เมื่อจับเต่าได้ เจ้าต้องใช้ทรงเล็บของเจ้าควักตัวมัน
ออกมาจากกระดอง จำไว้ให้ตึ่หะจ๊ะ ลูกรัก”

